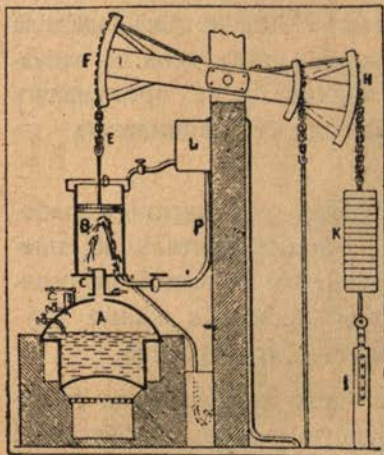

На фиг. 2 даваме модела на Нюкоменовата атмосферна машина. Въ нея парата иде отъ котела А, влиза въ вертикално разположения надъ котела цилиндъръ и тамъ, като се разширява, подема буталото В, съединено съ лоста FH, на другия край на който е прикрепено буталото на помпа за изтегляне на вода.

Фиг. 2. Най-простата атмосферна парна машина на Нюкоменъ

Когато парата се пусне подъ буталото, следъ това, чрезъ тржбата Р, отъ резервуара съ вода L, се пуца студена вода подъ буталото. Парата става течна, подъ буталото се образува празно пространство, атмосферата налѣга върху буталото и последното се спуска надолу. Наново се пуца парата подъ буталото, и така продължава издигането и спущането на буталото.

Уатъ съ своя проникателенъ умъ долавя недоста-

тъцитѣ на тази машина и използва силата на парата не само да издига буталото, но и да го спуща, т. е. той направя парата да налѣга последователно ту отъ едната, ту отъ другата страна на буталото, безъ да си служи съ атмосферното налѣгане. А за втечняване на парата отъ противната страна той въвежда особенъ хладилникъ (сждъ съ студена вода), къмъ който се отвежда използваната вече пара. Освенъ това, той въвежда въ машината си една нова частъ, която да превръща *постъпнателното* движение въ *връщателно*; въвежда и други нови части: една служеща автоматически да пуца парата, ту отъ едната страна, ту отъ другата страна на буталото (наречени *разпредѣлителъ*)